

РЕШЕНИЕ

№ 864

гр. София, 12.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Георги Бозуков

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **13291** по описа за **2019** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

АССГ е сезиран с касационна жалба от А. Х. Д. срещу решение от 25.09.2019 г. на СРС, НО, 100 с-в по нахд № 6759/2019 г., с което е потвърдено издаденото срещу касаторката наказателното постановление /НП/.

Ответникът не взема становище.

Представителят на СГП счита касационната жалба /КЖ/ за неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното:

Административно-наказателната отговорност на Д. е ангажирана за нарушения на чл. 23, ал. 1 и ал. 3 и чл. 25, ал. 2 от Наредба № 28/09.12.2008 г. за устройството, реда и организацията на работата на аптеките и номенклатурата на лекарствените продукти във връзка с чл. 2 от Наредба № 4/04.03.2009 г. за условията и реда за предписване и отпускане на лекарствени продукти във връзка с чл. 294 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина /ЗЛПХМ/, за което деяние ѝ е наложена глоба в размер на 1000 лева. АНО и СРС са приели, че е доказана продажбата на лекарствен продукт с режим на отпускане „по лекарско предписание“ /рецепта/ без такова да е било изискано.

На основание чл. 27, ал. 2, предл. 2 и чл. 20, ал.1 , т. 1 от Наредба 28 вр. чл. 233 и чл.

294 от ЗЛПХМ на Д. е наложена и втора глоба от 1000 лева. СРС и АНО са приели за установено и доказано съхраняването на лекарствени продукти с изтекъл срок на годност в приемното помещение на аптеката. Същите са подробно изброени в НП.

СРС е изложил подробни мотиви относно доказването на извършените деяния и тяхната правна квалификация, които изцяло се споделят от АССГ, поради което не следва да бъдат преповтаряни в настоящото решение.

По касационните основания:

АУАН е връчен лично на Д. на 07.12.2018 г., поради което правото ѝ на защита не е нарушено. Дали Д. е получавала покана за съставяне на АУАН или не е ирелевантно, а предвид надлежното връчване на АУАН лично на Д., неприсъствието ѝ по време на съставянето му не съставлява съществено процесуално нарушение, което да е предпоставка за отмяна на НП.

Чл. 23, ал. 3 от Наредба 28 не изисква да са настъпили последици, за да се носи отговорност от извършителя. Такива могат да настъпят, но могат и да не настъпят. Това следва от граматическото тълкуване на разпоредбата, тъй като ако законът изискваше настъпването на последици като предпоставка за ангажиране на отговорността, текстът на чл. 23, ал. 3 би съдържал израза „в случай, че от това са настъпили последици“ или друг сходен. Цитираната разпоредба не освобождава Д. от задължението ѝ да поиска рецепта и да отпусне въпросния лекарствен продукт след представянето ѝ. От какви подбуди се е водила Д. при отпускането на лекарството е без значение за ангажирането на административнонаказателната ѝ отговорност. Напротив, с тези си твърдения Д. на практика признава извършеното нарушение, като същите не изключват вината ѝ.

В тази връзка съдът не споделя твърденията в писмените бележки на касатора, че законовите разпоредби, за нарушение на които е ангажирана адм.-наказателна отговорност на Д., не съдържат правило за поведение. Напротив, чл. 23, ал. 3 от Наредба 28 изрично предвижда отговорност за неправилно отпуснат лекарствен продукт, като в НП са налице и привръзки с други текстове на Наредба 4/2009 и ЗЛПХМ, които са обсъдени от СРС и не следва да бъдат преповтаряни. Същото важи и за текста на чл. 28, ал. 2 от Наредба 28.

Твърдението за наличие на висящо наказателно производство със същия предмет не отговаря на събраните доказателства. Видно от приложената присъда Д. е призната за виновна за нарушение на правилата за съхраняване на наркотични вещества – морфин и е частично оправдана за това, че престъплението е продължавано. Не е налице хипотезата на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, тъй като се касае за различни деяния с различен предмет. Същото важи и за наличието на образувано производство по реда на ДОПК. Касае за различни обществени отношения, чието нарушение води до образуването на различни по вид и характер производство – в случая административнонаказателно и ревизионно.

Твърдението, че е налице липса на документи, не съответства на събраните доказателства. Както и самият жалбоподател посочва – в аптеката са извършени проверки от различни органи и във връзка с това са образувани съответно наказателно, адм.-наказателно /процесното/ и ревизионно производство. По всяко от тях се съставят различни документи и законът не изисква всички те да бъдат представени и приобщени към адм.-наказателното производство.

Именно органите, извършили проверка, са компетентни да правят „контролна покупка“, а как този институт е уреден в САЩ няма отношение към воденото

адм.-наказателно производство.

По изложените съображения решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, 2ри касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 25.09.2019 г. на СРС, НО, 100 с-в по нахд № 6759/2019 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.